

Lekce 24

Gramatická látka

Konjugace: Aktivní perfektum kmenů vokalických a konsonantických ražených
Silné perfektum
Attická reduplikace

Odkaz na gramatiku

§ 262, § 273, § 275
§ 276 (3)
§ 252 (3)

1. Xerxés zveřejňuje své rozhodnutí táhnout proti Řecku:

Μέλλω ζεύξας¹ τὸν Ἑλλησποντον ἐλᾶν² στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἵνα Ἀθηναίους τιμωρήσωμαι, ὅσα δὴ πεποιήκασι³ Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. ἐωρᾶτε μὲν νῦν καὶ Δαρεῖον ἰθύοντα⁴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. ἀλλ' ὁ μὲν τετελεύτηκε καὶ οὐκ ἐξεγένετό οἱ⁵ τιμωρήσασθαι· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσῶν οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν⁶ ἢ ἔλω⁷ τε καὶ πυρώσω⁸ τὰς Ἀθήνας, οἳ γε ἐμὲ καὶ πατέρα τὸν ἐμόν ὑπῆρξαν⁹ ἄδικα ποιοῦντες. (Hdt. 7, 8β 1 s.)

2. Δύο ἐν ταύτῳ ὁδοιπόρου¹⁰. τοῦ δε ἐτέρου πέλεκυν¹¹ εὐρόντος ὁ ἕτερος ἔλεγεν· «Ἡύρηκαμεν», ὁ δὲ ἕτερος παρήνει¹² μὴ λέγειν «Ἡύρηκαμεν», ἀλλὰ «Ἡύρηκας». μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων¹³ αὐτοῖς τῶν ἀποβεβληκότων τὸν πέλεκυν ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος ἔλεγε πρὸς τὸν συνοδοιπόρον¹⁴. «Ἀπολώλαμεν.» ἐκεῖνος δὲ ἔφη· «Μὴ ἀπολώλαμεν εἴπης, ἀλλ' ἀπόλωλα· οὐδὲ γάρ, ὅτε τὸν πέλεκυν ἦρες, ἐμοὶ αὐτὸν ἀνεκοινώσω¹⁵.» (Aesop. Corp. 68; Halm 309; Ch. 257)

3. Οἱ ξένοι¹⁶ ἐποίησαν ἀγῶνα γυμνικὸν¹⁷ ἐν τῷ ὄρει, ἔνθαπερ ἐσκήγουν. εἴλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην δρόμου¹⁸ τ' ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι¹⁹.

¹ ζεύξας od atem. slovesa ζεύγνυμι: `spojovat', zde `přemostňovat'

² ἐλᾶν inf. fut. slovesa ἐλαύνω, zde transitivně `hnát'; ἐλᾶν στρατὸν `vést, nechat vojsko pochodovat'

³ ποιῶ, -εῖν (dvojí ak.) `(někomu něco) udělat, (nějak) ublížit'

⁴ ἰθύω `spěchat', zde `chystat se'

⁵ ἐκγίγνεταιί οἱ `daří se mu, je mu umožněno'

⁶ πρὶν ἢ + konj. bez ἄν: `předtím než'

⁷ ἔλω konj. od aor. akt. εἶλον sl. αἰρῶ, -εῖν: `brát', zde `dobývat'

⁸ πυρῶ, -οῦν `pálit'

⁹ ὑπάρχω `začít'

¹⁰ ὁδοιπορῶ, -εῖν `cestovat'

¹¹ ὁ πέλεκυς, -εως, ak. πέλεκυν `sekera'

¹² παραινῶ, -εῖν `napomínat'

¹³ ἐπέρχομαι (dat.) `potkat (někoho), narazit na (někoho)'

¹⁴ ὁ συνοδοιπόρος `souputník, společník na cestě'

¹⁵ ἀνεκοινῶμαι, -εῖσθαι (dat. a ak.) `účastnit se (s někým něčeho), podílet se'

¹⁶ οἱ ξένοι `cizinci', zde řečtí žoldnéři pod Xenofóntovým vedením

¹⁷ ἀγὼν γυμνικός `sportovní soutěž'

¹⁸ ὁ δρόμος `běžecký závod'

¹⁹ προστατῶ, -εῖν (gen.) `být představený (něčeho), řídit'

ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, αὐτὸν ἠγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἶη. ὁ δὲ «Οὗτος ὁ λόφος», ἔφη, «κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἂν τις βούληται.» «Πῶς οὖν», ἔφασαν, «οἷοί τ' ἔσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ²⁰ οὕτως;» ὁ δ' εἶπε· «Μᾶλλον τι ἀνιάσεται²¹ ὁ καταπεσών.» (Xen. An. 4, 8, 25-26)

4. Τὸ μέγα τῆς Ῥώμης ὄνομα καὶ δόξη διὰ πάντων ἀνθρώπων κεχωρηκός, ἀφ' ὅτου καὶ δι' ἣν αἰτίαν τῇ πόλει γέγονεν, οὐχ ὠμολόγηται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν²². (Plut. Romulus 1)

5. Ἐρμῆς κεκλοφῶς βοῦς, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψεν· εὐρῶν δὲ χελώνην²³ εἰργάσατο λύραν²⁴, ἣν Ἀπόλλων ἔλαβε ἀντὶ τῶν βοῶν. (Apollod. 3, 10, 2)

6. Ἦνίκα Φίλιππος ἐτεδνήκει, Δημοσθένης λαμπρὰν ἐσθῆτα προῆλθεν²⁵ ἔχων, καί-τοι²⁶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ νεωστὶ τετελευτηκυίας ἐφηδόμενος²⁷ τῷ τοῦ Μακεδόνοσ θανάτῳ. (Plut. vit. dec. orat. 847 B)

7. Ἀνθρώπου προσελθόντος, δεομένου συνηγορίας²⁸ καὶ διεξερχομένου²⁹, ὡς ὑπὸ του λάβοι πληγὰς, Δημοσθένης «Ἄλλὰ σύ γε», εἶπε, «τούτων, ὧν λέγεις³⁰, οὐδὲν πέπονθας.» τοῦ δ' ἀνθρώπου βοῶντος· «Ἐγώ, Δημοσθενες, οὐδὲν πέπονθας;» «Νῆ Δία», ἔφη, «νῦν ἀκούω φωνὴν ἀδικουμένου καὶ πεπονθότος.» (Plut. Demosth. 11, 2 s.)

8. Ísokratova charakteristika Athén:

Τοσοῦτον ἀπολέλοιπεν ἡ πόλις ἡμῶν περὶ τὸ φρονεῖν καὶ λέγειν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ὥστ' οἱ ταύτης μαθηταί³¹ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι γεγονάσιν. (Isocr. Paneg. 50)

9. Ὁ γέγραφα, γέγραφα. (Ev. Joh. 19, 22)

10. Ze Sókratovy obhajoby před soudem:

Ἄλλὰ διὰ τί δή ποτε μετ' ἐμοῦ χαίρουσί τινες πολὺν χρόνον διατρίβοντες; ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπον· ὅτι ἀκούοντες χαίρουσιν ἐξεταζόμενοις τοῖς οἰομένοις μὲν εἶναι σοφοῖς, οὔσι δ' οὐ. ἔστι γὰρ οὐκ ἀηδὲς³². (Plat. Apol. 33 b9–c4)

²⁰ ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ (δασύς) `v tvrdém a křovinatém terénu'

²¹ ἀνιῶμαι, -ᾶσθαι `starat se'

²² ὁ συγγραφεύς `spisovatel'

²³ ἡ χελώνη `želva'

²⁴ ἡ λύρα `lyra'

²⁵ προέρχομαι `vycházet'

²⁶ καίτοι = καίπερ

²⁷ ἐφηδομαι `radovat se, jásat'

²⁸ ἡ συνηγορία `obrana, obhajoba, obhajování'

²⁹ διεξερχομαι `rozvláčně vykládat'

³⁰ τούτων, ὧν λέγεις místo: ἃ λέγεις; atrakce vztažného zájmena, viz § 452 (2)

³¹ ὁ μαθητής `žák, učedník'

³² ἀηδὲς `nemilý, nepřijemný'

Slovní zásoba

1.	τιμωρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην τιμωροῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι, — (ak., ak.)	pomstít, zastat se pomstít se, potrestat	ulcisci ulcisci, defendere
2.	ἀπόλλυμι, ἀπολῶ, ἀπώλεσα, ἀπολώλεκα, —, — ἀπόλλυμαι, ἀπολοῦμαι, ἀπωλόμην, ἀπόλωλα, —	ničit, hubit, ztratit být poškozován, ničen	perdere perire
3.	ἐνθαπερ ἡ θυσία, -ας ὁ λόφος, -ου παλαίω, -αῖσω, -αισα, -αικα, -αισμαι, -αἰσθην σκληρός, -ά, -όν δασύς, -εῖα, -ύ ἀνιῶ, -ᾶν, -ᾶσω, -ασα, ἠνίακα, —, ἠνιάθην	a tam oběť návrší, pahorek závodit, zápasit tvrdý hustý, zarostlý trápit, obtěžovat	ibique sacrificium collis luctari durus densus, hirsutus moerore afficer, discruciare
4.	χωρῶ, -εῖν, -ήσομαι, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην	postupovat, šířit se	procedere
5.	κλέπτω, κλέψω, ἔκλεψα, κέκλοφα, κέκλεμμαι, ἐκλάπην (ἐκλέφθην)	krást	furari
6.	ἠνίακα λαμπρός, -ά, -όν ἡ ἐσθής, -ῆτος ἡ θυγάτηρ, -τρός	když, jakmile jasný, zářivý oblečení, šaty dcera	cum splendidus vestis filia
7.	νή (ναί) Δία, ναί μα τὸν Δία	zaklínací formule	per Iovem, pro Iuppiter
8.	ἀπολείπω, -λείψω, -έλιπον, -λέλοιπα, —, -ελείφθην	předehnat, nechat za sebou	relinquere, superare
10.	ποτέ	(v otázkách) vlastně	enim

Doplnění gramatiky

Aktivní perfektum tematické konjugace

Časový kmen **perfektní aktivní** se tvoří ze slovesného kmene dvojím způsobem: 1. slabým (kappatickým), tj. pomocí časového příznaku **-κ-**; 2. silným (akappatickým), tj. bez časového příznaku. V případě, že se za součást perfektního kmene nepokládá reduplikace,³³ lze prohlásit, že se aktivní perfektní kmen silný až na výjimky se slovesným kmenem shoduje (a je tedy také shodný s pasivním kmenem perfektním), kdežto slabý se od sloves-

³³ Toto pojetí však není ideální, vzhledem k tomu, že reduplikace je nedílnou součástí všech tvarů tvořených od perfektních kmenů, včetně perfektního futura.

ného kmene liší právě časovým příznakem -κ-. Na rozdíl od aoristu, kde neexistuje kritérium, podle něhož by bylo možné usuzovat, zda slovesu náleží aorist tvořený slabě nebo silně, je v perfektu toto členění dáno protikladem kmenů vokalických (slabé perfektum) a konsonantických (silné perfektum).

Protože není vždy shoda mezi časovým kmenem přítomným a kmenem slovesným (i když je častá), nelze z podoby přítomného kmene bezpečně usuzovat na podobu aktivního kmene perfektního. Až na některé výjimky je však pro stanovení slovesného kmene (a tedy určení časového kmene pf. akt.) možno použít ta pravidla, která byla popsána v minulé lekci pro určování kmene pf. medpas.

K časovému kmeni přistupuje jednak reduplikace (na počátku slova), jednak **primární osobní přípony** aktivní, a to prostřednictvím **tematického vokálu**, který má téměř stejnou podobu jako v systému aor. akt.: -α-/-ε-. Tvar pf. akt. je tedy tvořen 5 skladebnými součástmi (reduplikace, slovesný kmen, časový příznak -κ-, tematický vokál, přípona). Např.:

πε - παιδεύ - κ - α - σιν `mají vychováno (neboť vychovali)'

Konjunktiv a optativ pf. akt. jsou (na rozdíl od pf. medpas.) tvořeny dvojitým způsobem: Jednak koncovkami totožnými se systémem přítomným, jednak opisně, tj. pomocí ptc. pf. akt. a pomocného slovesa εἶναι.

Stavba pf. akt. je zřejmá z §§ 262-263 pro slovesa s kmenem vokalickým (§ 273 řeší zvláštnosti, které se objevují u vokalických sloves kontrahovaných); hláskové změny, ke kterým dochází u kmenů konsonantických, řeší §§ 274-276.

Plusquamperfektum tematické konjugace

Zatímco predikáty v přítomnosti lze v řečtině vyjadřovat jen dvojitým způsobem, tj. přítomem (děje, události) nebo perfektem (stavy), je v minulosti nutno rozlišovat skupiny tři, neboť děje a události mají v minulosti i svůj aspekt vidový: nedokonavé děje jsou zachycovány imperfektem, dokonavé aoristem. V protikladu k oběma těmito vyjádřením stojí plusquamperfektum, popisující stav v minulosti, který vzešel z předchozí události: ἐπεπαίδευτο `byli vzdělání (neboť se jim předtím dostalo vzdělání), ἐγρηγόρην `byl jsem vzhůru (neboť jsem se předtím probudil)'.

Volba mezi vyjádřením pomocí imperfekta a plusquamperfekta je právě tak subjektivní jako rozlišování mezi přítomem a perfektem: záleží často na psychologickém zájmu mluvčího. V rozsahu stejném jako u přítomných predikátů (nebo ještě výraznějším) také platí, že vyjádření plusquamperfektem je ve srovnání s imperfektem ojedinělé.

Z hlediska formálního se plusquamperfektum tvoří naprosto shodným způsobem od časového kmene perfektního všech typů, a to připojením **augmentu** před reduplikaci (nejde-li ovšem o reduplikaci neúplnou, k níž augment dále připojovat nelze) a záměnou primárních přípon za sekundární. Tyto přípony jsou ovšem odlišné jako od sekundárních přípon užívaných pro imperfektum, tak i od přípon aoristu.

Plpf. akt. se tedy stejně jako pf. akt. tvoří tematicky (ať už je východiskem silný nebo slabý kmen pf. akt.). **Tematickým vokálem**, který je spojuje s časovým kmenem, je v tomto případě -η/ε-. Plpf. medpas. se tvoří stejně jako pf. medpas. atematicky a stejně jako pf. nahrazuje 3. pl. opisem. Tvar plpf. se tedy skládá v akt. z 6 skladebných součástí

(augment, reduplikace, slovesný kmen, časový příznak -κ-, tematický vokál -η/ε-, přípona) a v medpas. z 4 součástí (chybí časový příznak a tematický vokál). Např.:

ἐ – πε – παιδεύ – κ – η – μεν `měli jsme vychováno (neboť jsme vychovali)'

ἐ – πε – παιδεύ – μεθα `byli jsme vychovaní'

Vztah plpf. k pf. je přesně týž jako vztah ipf. k prez. Neexistují proto jiné než indikativní tvary plpf. Pro překlad plpf. do češtiny platí analogicky to, co bylo řečeno o překladu pf.

Stavba plpf. tvarů je zřejmá z §§ 262-264 pro slovesa s kmenem vokalickým (§ 273 řeší zvláštnosti, které se objevují u vokalických sloves kontrahovaných); hláskové změny, ke kterým dochází u kmenů konsonantických, řeší §§ 274-276.

Cvičení

1.

a) Vyhledejte v textech 2-7 tvary ptc. pf. akt. a převedte je do pl., resp. do sg.

b) Skloňujte ptc. pf. akt. slovesa ποιέω ve všech třech rodech.

c) Časujte v pf.:

• τελευτάω • χωρέω • κλέπτω • βάλλω • εύρίσκω

d) Časujte v plpf.:

• πάσχω (7) • εύρίσκω (2)

2. Vyhledejte v textech 5-9 silně tvořená perfekta a vysvětlete případné změny kmene.

3. Vytvořte 1. sg. aor. ind. akt.:

• ἤρρηκα • βέβληκα • πέπονθα

4. Vyložte etymologii jmen:

• Ἴσοκράτης • Ἰππαρχος • Πεισίστρατος

5. Vyložte etymologii slov:

• hippodrom • oligarchie • misantrop

6. Přeložte odpovídajícím způsobem:

• τέθνηκε (6), ἐτεθνήκει • τετελεύτηκε (1), ἐτετελευτήκει • ἀπολελοίπασιν (ἀπελελοίπεσαν) τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους (8) • οἱ μαθηταὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν (ἐγεγόνεσαν) (8)

7. Přeložte:

εἴθε ὁ νοσῶν τὸ φάρμακον πίνοι.

εἰ τὸ φάρμακον πίοι, σωθεῖη ἄν.

ὦ παῖ, μήποτε τὸν πλοῦτον περὶ πλείονος ποιοῖο (více si cenit) ἀρετῆς.

εὐδαίμων ἄν γίγνοιτο ἢ πόλις, εἰ οἱ πολῖται ὁμονοοῖεν (ὁμονοέω `být svorný')

ἀλλήλοις.